

Motion till riksdagen 2025/26:3265

av **Alexandra Anstrell m.fl. (M)**

Sverige behöver en utökad jakt på säl

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en utökad jakt på säl i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I svenska vatten finns tre sälarter – gråsäl i Östersjön, vikaresäl i Bottenviken och knobbsäl på västkusten. Idag är alla sälarter i Sverige klassade som livskraftiga, med undantag för Östersjöbeståndet av knobbsäl som fortfarande klassas som sårbart. Sälstammarnas utveckling har följts sedan 1970-talet. Sälarna räknas under pälsbytet, då de tillbringar en stor del av tiden på land.

Gråsäl finns det flest av, och de uppskattas i dag vara 55 000–73 000 djur i Östersjön. Tidigare levde det en egen population på västkusten, men numera dyker endast enstaka gråsäl upp där. Knobbsälarna i Skagerrak och Kattegatt är cirka 22 000 till antalet, medan populationen av knobbsäl i Kalmarsund är på 1 300 djur. Antalet vikare i Östersjön beräknas vara 20 000 stycken.

Naturvårdsverket har tillsammans med Havs- och vattenmyndigheten ansvar för sälförvaltningen. Naturvårdsverket ansvarar för delarna som rör jakt.

Licensjakten på gråsäl 2025–2026 är uppdelad i två perioder i Sverige, med länsvisa kvoter under period ett (20 april–14 september) och en gemensam kvot för resterande tid (15 september 2025–15 januari 2026) för att nå totalt 1 000 fällda gråsäl. Det finns ingen licensjakt på knobbsäl eller vikare på nationell nivå, men det kan vara möjligt att ansöka om skyddsjakt.

De svenska sälstammarna har under de senaste decennierna ökat kraftigt till följd av tidigare jaktförbud och skyddsbestämmelser. Detta har medfört en rad problem, såsom skador på fisket; yrkesfiskare och fritidsfiskare i bland annat Stockholms skärgård vittnar om omfattande skador på redskap och minskade fångster till följd av säl. Detta hotar det småskaliga kustfisket, som är en viktig del av skärgårdens kultur och försörjning.

Det har också skapat en ekologisk obalans; den kraftiga sälpopulationen påverkar balansen i havsmiljön. Säl predaterar på fiskbestånd som redan är hårt utsatta, vilket riskerar att försvaga arter som sill, torsk och lax ytterligare – arter som historiskt haft stor betydelse i Stockholms skärgård.

Säljakt har historiskt varit en naturlig del av livet längs våra kuster. I Stockholms skärgård har människan i generationer levt i nära relation till havet och dess resurser. En utökad kontrollerad jakt kan åter bli en resurs och bidra till hållbar användning av marina tillgångar.

För att värna om ett hållbart fiske, en god havsmiljö och en balanserad viltförvaltning behövs därför en utökad och mer flexibel jakt på säl i Sverige. Nuvarande reglering är för restriktiv och möter inte de behov som finns hos fisket och kustsamhällena i till exempel Stockholms skärgård.

Alexandra Anstrell (M)

Adam Reuterskiöld (M)

Karin Enström (M)

Erik Ottoson (M)

Maria Stockhaus (M)

Carl Nordblom (M)